

SØNDAGSBLADET - ST. FRANS LARVIK

3. søndag fastetiden år A – 08. mars 2026

St. Frans menighet

Ulfsbakveien 34, 3267 Larvik

☎ 400 00 859 📠 3000.15.45627,

org.nr. 985 873 712

www.stfrans.no, larvik@katolsk.no

Kontortid: Tirsdag – fredag: 15:30-17:00.

facebook St. Frans kirke
Larvik katolske gruppe

v:pps #962556

St. Frans kloster

Ulfsbakveien 36, 3267 Larvik

fransiskanerne@katolsk.no

Sogneadministrator

P. Johannes Vu Manh Hung

☎ 905 25 631

johannes.vu.manh.hung@katolsk.no

Kapellan

P. Dolindo Turek OFM

☎ 403 37 155

dolindo.Turek@katolsk.no

Polsk sjelesorg

P. Kevin Owczarek OFM

☎ 936 63 622

kevin.owczarek@katolsk.no

Diakon

Georg Aker ☎ 950 46 507

Georg.Aker@katolsk.no

Menighetsrådet

Johnny To ☎ 472 38 086

Organist

Halvard Brattvoll ☎ 901 39 052

habrattvoll@gmail.com

Cristo e la Samaritana, Negretti, Jacopo detto

Palma il Giovane

Jesus, gi meg det levende vannet

Herre Jesus,
du møtte den samaritanske kvinnen
ved brønnen
og lovet henne vann
som kan slukke hjertets dypeste
tørst.

Jeg takker deg fordi du også søker
meg
og fordi du kjenner livet mitt.
Gi meg dette levende vannet,
så jeg ikke leter etter lykken
der den ikke kan finnes.

Rens hjertet mitt
og lær meg å tilbe Faderen
i ånd og sannhet.

La meg, slik som den samaritanske
kvinnen,
fortelle andre om deg
og føre dem til møtet med deg.
Amen.

1. lesning

2 Mos 17,3–7

Gi oss vann, så vi får drikke!

I de dager tørstet folket etter vann i ørkenen. De knurret mot Moses og sa: «Hvorfor har du ført oss opp fra Egypt? Vil du at vi og barna våre og feet vårt skal dø av tørst?» Da ropte Moses til Herren og sa: «Hva skal jeg gjøre med dette folket? Det er ikke lenge før de stener meg!»

Herren sa til Moses: «Gå foran folket sammen med noen av Israels eldste! Ta med deg den stav du slo på elven med, og gå! Da skal du få se at jeg står foran deg på berget ved Horeb. Når du slår på berget, skal det strømme frem vann, så folket får drikke.»

Moses gjorde som Herren sa, mens Israels eldste så på.

Dette stedet kalte de siden Massa og Meriba. For der trettet israelittene med Moses, og der satte de Herren på prøve da de sa: «Er Herren iblant oss eller ikke?»

Responsoriesalme

Sal 95 (94),1–2. 6–7. 8–9

Omkved: Lytt til Herrens røst i dag.
Forherd ikke deres hjerter.

Kom, la oss juble for Herren,
rope av glede for Gud, vår frelse.
La oss tre frem for hans åsyn med
lovsang,
syng hans pris med salmer.

Kom, la oss tilbe og kaste oss ned,
knele for Herrens, vår skapers åsyn.
For han er vår Gud.

Vi er det folk han fører, den hjord han leder.

Lytt til hans røst i dag, forherd ikke deres hjerter
som på fristelsens dag i ørkenen,
da deres fedre satte meg på prøve,
skjønt de hadde sett min gjerning.

2. lesning

Rom 5,1–2.5–8

Kjærligheten er blitt utgydt i oss ved Ånden som er gitt

Brødre, siden vi da er rettferdiggjort gjennom troen, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus. Ved ham var det vi fikk adgang til den nådestand som vi nå befinner oss i, og vi priser oss lykkelige over vårt håp om Guds herlighet

Og håpet skuffer ikke, for Guds kjærlighet er blitt utgydt i våre hjerter, ved Den Hellige Ånd som vi har mottatt. For vi var ennå hjelpeløse den gang Kristus, til den fastsatte tid, gikk i døden for synderne. Knappt ville vel ellers noen gå i døden, selv for en rettferdig mann – jo, for et godt menneske ville kanskje enkelte manne seg opp til å dø. Men Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere; slik gir Gud oss bevis på sin kjærlighet.

Evangelievers

Jf. Joh 4,42.15

Herre, du er i sannhet verdens Frelser;
gi meg det levende vann, så jeg ikke mer blir tørst.

Evangelium

Joh 4,5–42 (kortere form: 4,5–15.19b–26.39a.40–42)

Vannet som veller frem som en evig livgivende kilde
På den tid kom Jesus til en by i Samaria som heter Sykar, i nærheten av det jordstykket som Jakob gav sin sønn

Josef, og hvor også Jakobs brønn var. Trett av vandringen satte Jesus seg ved brønnen. Det var ved middagstid.

En samaritankvinne kommer for å øse opp vann; og Jesus sier til henne: «Gi meg litt å drikke.» Hans disipler var gått inn til byen for å kjøpe mat.

Samaritankvinnen svarer: «Hva? Du som er jøde, ber du meg, en samaritankvinne, om noe å drikke?» (Jødene har nemlig ikke noe samkvem med samaritaner.)

Jesus svarte henne: «Dersom du kjente Guds gave, og dersom du visste hvem det er som ber deg om vann, – da ville det være du som bad ham; og han skulle gi deg vann fra levende kilder.» Hun sier: «Herre, ikke har du noe å øse med, og brønnen er dyp; hvor vil du så få kildevann fra? Du er vel ikke større enn vår far, Jakob, han som gav oss brønnen? Selv drakk han av den, og det samme gjorde sønnene hans og kveget?»

Jesus svarte: «Hver eneste én av dem som drikker av vannet her, blir tørst igjen; men den som drikker av det vannet jeg vil gi ham, han kommer aldri i evighet til å tørste mer. For det vann jeg vil gi ham, det skal velle frem i hans indre som en evig livgivende kilde.»

Kvinnen sier da til ham: «Herre, gi meg da dette vannet, så jeg ikke blir tørst mer og kan slippe å komme hit for å øse opp.»

[Han svarer: «Gå og hent din mann, og kom så tilbake hit.»

Kvinnen svarte: «Jeg har ikke noen mann.»

Jesus sier til henne: «At du ikke har noen mann, det har du rett i, for fem menn har

du hatt, og han du lever med nå, er ikke din mann; der talte du sant.»

Kvinnen sier til ham: «Å Herre,] jeg ser at du er en profet! – Våre fedre tilbad Gud på fjellet der; men dere sier at Jerusalem er det stedet hvor man skal tilbe?»

Jesus sier: «Tro du meg, kvinne; det kommer en tid da det hverken er på dette fjellet eller i Jerusalem at dere skal tilbe Faderen. Dere tilber det dere ikke kjenner; vi tilber det vi kjenner; for det er fra jødene at frelsen kommer. Men den time skal komme, ja, den er alt inne, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For slike tilbedere er det Faderen vil ha. Gud er ånd, og de som tilber, må gjøre det i ånd og sannhet.»

Kvinnen sier til ham: «Jeg vet at Messias skal komme. (Messias, det vil si Kristus.) Når han kommer, skal han forklare oss alt.»

Jesus sier da til henne: «Det er meg – jeg som taler med deg.»

[I det samme kom hans disipler tilbake. De undret seg over at han talte med en kvinne; allikevel var det ingen som spurte hva han ville henne eller hvorfor han talte med henne. Men kvinnen lot vannkrukken stå og gikk inn til byen, og sa til folk: «Kom og se en mann som har fortalt meg alt det jeg har gjort. Han skulle vel ikke være Messias?» Folk drog da ut av byen og kom bortover mot ham.

I mellomtiden nødet disiplene ham og sa: «Rabbi, få deg noe å spise!»

Men han svarte dem: «Jeg har mat å spise som dere ikke vet om».

Disiplene sa da til hverandre: «Kanskje noen har bragt ham mat?»

Men Jesus sier til dem: «Min mat, det er å gjøre hans vilje som har sendt meg, og utføre hans verk. Er det ikke så dere sier: 'Ennå fire måneder, så er høsttiden inne'? Men da sier jeg dere: Løft blikket og se utover markene – se, de står alt hvite, ferdige til å høstes! Så er den som høster, alt i ferd med å få sin lønn, han samler grøde inn til det evige liv, og slik kan den som sår, glede seg med den som høster. For så vidt sier ordtakinget sant, når det heter at 'én sår, en annen høster': Jeg har sendt dere ut for å høste hva dere ikke har hatt noe arbeid med; andre har gjort arbeidet, og dere overtar etter dem.»]

Mange av samaritanene der fra byen var kommet til tro på ham [på grunn av det kvinnen hadde sagt, da hun erklærte at han hadde fortalt henne alt hun hadde gjort]. Og da de nå kom hen til ham, bad de ham bli over hos dem. Så ble han der i to dager. Enda mange flere kom til tro på ham etter å ha hørt ham selv tale; og de sa til kvinnen: «Nå tror vi ikke lenger bare på grunn av det du sa, nå har vi selv hørt ham og forstått at han virkelig er verdens Frelser.»

Refleksjoner

Se for deg midt på dagen i det høye, steinete ørkenområdet Samaria. Det tørre, golde landskapet tar på under den

brennende solen. Jesus og disiplene hans, slitne og tørste etter en dags reise, stopper utenfor byen Sykar. Jesus sender disiplene sine inn i byen for å kjøpe mat og venter på dem i den stekende heten, der de setter seg ved byens brønn – den som ble gjort berømt av stamfar Jakob.

Han legger merke til en enslig kvinne som kommer ut av byporten og går mot brønnen. Hun bærer en stor leirkrukke balansert på skulderen. Jesus vet hvor merkelig dette er. Vanligvis kom kvinner til brønnen tidlig om morgenen, når dagen fortsatt var kjølig, for å hente vann for dagen – og selvfølgelig for å sosialisere og sladre.

Det viser seg at både Jesus og kvinnen fra Samaria har mye å avsløre. Kvinnen er også åndelig tørst. Når hun hører hva Jesus tilbyr, er hun umiddelbart klar for det levende vannet han lover. «Herre, gi meg dette levende vann, så jeg aldri tørster eller trenger å komme hit for å hente vann.»

Vi stopper vanligvis ikke opp for å tenke på Jesu side av historien. Men vi ser at Jesus også er tørst. Hans menneskelige natur er fysisk tørst etter vann. Men hans guddommelige natur er også tørst – tørst etter å dele sin fulle identitet, og sitt levende vann. Guds tørst, synliggjort i Jesus, er å dele Gud selv med verdens mennesker. I denne historien er Gud, i

Jesus, tørst etter å dele Guds nærvær og Guds selv med Guds folk.

Spesielt i denne sammenhengen tørster Jesus etter å åpenbare seg for de mennene og kvinnene som mest trenger å høre det gode budskapet om forsoning – i dette tilfellet de utstøtte samaritanene, lenge atskilt fra jødene. Dette er poenget med Jesu vektlegging i historien av hans komme for å bringe forsoning mellom samaritanere og jøder.

Ett møte forandrer alt. En kvinne uten navn og en sårende fortid oppdager at noen har «funnet» henne og endelig elsket henne: ikke ulikt da Jakob så Rakel ved brønnen og gråt av kjærlighet til henne. Alle hemmelighetene denne kvinnen trodde hun måtte skjule blir blottlagt i den sterke middagssolen. Brønnen midt på dagen på en varm dag i Samaria blir, i en halvtime, et sted for nåde og møte, hvor denne kvinnens dypeste åndelige og emosjonelle tørst blir slukket i Jesus.

Og Jesus, som tørster etter å åpenbare hvem han er for Guds folk, men som ikke har det lett med fariseerne og jødene på sin tid, har funnet en annen disippel i den samaritanske kvinnen. Han har funnet i henne noen med øyne å se med og ører å høre med: en kvinne som er klar til å se Gud i ham. Ikke alle ville ha vannet Jesus tilbød. Ikke alle ville høre hvem Jesus egentlig var: Messias, Kristus. Men det gjør denne kvinnen!

Hennes åndelige tørst gir henne åpne ører og et åpent hjerte. I tørsten sin drikker hun det levende vannet. Hun blir en av de første kristne misjonærene: en kvinne! fra Samaria! av alle mennesker og steder! ... som gleder seg til å sette ned vannkrukken sin for å løpe og fortelle folket at hun har møtt Messias, og forresten, han er praktisk talt på dørstokken vår. Du husker at det for noen år siden ble populært å spørre: «Hva ville Jesus gjort?» Kanskje du til og med hadde et armbånd. Her i denne historien har vi et tydelig eksempel på hva Jesus faktisk gjorde, og det er en sterk og utfordrende modell.

Jesus går dit de utenforstående er, og venter tålmodig på deres ankomst. Han engasjerer seg i et autentisk møte med de som er utenfor hans egen sosiale og religiøse gruppe, og viser ingen tegn til avsky, ubehag eller fordømmelse over hemmelighetene de røper. Jesus gjør ingen antagelser om denne kvinnens fortid, hennes valg eller hennes personlige moral. I stedet oppfordrer han denne kvinnen til å erkjenne sannheten om seg selv og å se selv hvem hun egentlig er – ikke ved å anklage henne eller fordømme henne, men ved å praktisere kunsten å lytte medfølende. Han holder tilbake all unødvendig fordømmelse av hennes fortid, hennes smerte og hennes historie. Han går ut for å møte henne der hun er, han møter henne med hennes autenticitet og ærlighet, han respekterer henne og lytter til henne,

han tilbyr henne levende vann, gratis, uten forpliktelser. Det er et eksempel på tjeneste. Kunne vi våge å drømme om å møte hverandre på denne radikale, livgivende måten? Kunne vi, som kirke, våge å møte hverandre på den måten?

Jeg tror vi har kommet hit i morges, i håp om nettopp et slikt møte: et autentisk møte med hverandre, og med Jesus, vår kjærlige Herre. Det er han som har sett inn i dypet av våre sjeler, og som kjenner våre hjerters dypeste tørst. Hvis hjertet ditt føles som en tørr brønn i morges, gled deg over den gode nyheten om at det levende vann fosser frem fritt og rikelig for alle som tørster.

Vi har kommet hit i morges fordi også vi ønsker å være i et hellig rom, fullt av minner og hellige tradisjoner – et sted hvor våre forfedre i troen fortsatt er med oss, og fortsatt tilber. I morges er dette rommet Jakobs brønn, hvor vi møter hverandre slik Jesus en gang møtte en samaritansk kvinne: åndelig tørst, men med åpne ører, lyttende til hverandre og møter vår velsignede Kristus.

Og vi har kommet fordi vi fortsatt tror på løftet om levende vann som metter tørste sjeler. Dette er Åndens inntak som, med Johannes' ord, «velter frem til evig liv».

Vi, i likhet med den samaritanske kvinnen, har visst hva det vil si å være tørst: og også

vi har møtt Ham som tilbyr oss levende vann, så mettende at vi aldri vil tørste igjen.

Hilsen deres diakon

Kunngjøringer

Det har nylig blitt publisert en artikkel på Katolsk.no som vi, fransiskanerne i Larvik, ble bedt om å skrive. Temaet er hvordan vi i Fransiskusåret ønsker å markere 800-årsjubileet for den hellige Frans' død.

I artikkelen forteller vi blant annet om de fransiskanske kveldene som vi ønsker å feire hver tredje dag i måneden. På disse samlingene vil vi fordype oss i ulike sider ved den hellige Frans' spiritualitet og liv, gjennom messe, foredrag, bønn og tilbedelse.

Vi har allerede mottatt mange henvendelser fra personer som ønsker å besøke kirken vår, og de første gruppene har også kommet for å besøke oss og be sammen med oss.

Vi opplever dette som en stor glede og velsignelse.

Vi oppfordrer alle til å lese artikkelen, som finnes her:

<https://www.katolsk.no/nyheter/2026/02/klosteret-i-larvik-feirer-den-hellige-frans-ar>

Må den hellige Frans' eksempel inspirere oss alle til en dypere kjærlighet til Kristus og Kirken.

SØNDAGSBLADET - ST. FRANS LARVIK

3. søndag fastetiden år A – 08. mars 2026

Kunngjøringer

- I fastetiden oppfordrer vi alle til å delta i korsveiandakten hver fredag etter messen. Messe kl. 18.00. Korsvei på ulike språk kl. 18.30

- **Gave til menigheten.**

Som dere har sett så er døpefonten flyttet fram til plassen den nå står. Den har nå fått en fin plass for framtiden. Kostnaden for flyttingen ble dekket av en gave til menigheten. Tusen hjertelig takk!

- **KOR- OG ORGELVESPER SØNDAG 22. MARS**

Søndag 22. mars kl 18.00 inviteres det til kor- og orgelvesper i St. Frans kirke. Denne gang får vi besøk av koret Cor Cordia fra Sandefjord med dirigent Jens Peter Mikkelsen. Koret er et rent damekor som består av tidligere medlemmer av Sandefjord jentekor, et kor som ble ledet av den legendariske dirigenten Sverre Valen.

I tillegg til koret medvirker også tenoren Åge Kjær, også han fra Sandefjord. Det blir orgelmusikk ved vår organist, som også akkompagnerer kor og solist.

Programmet for denne vesperen har Det nye Jerusalem for øyet. Vi vil få høre flere kjente pilegrimssanger, som f.eks The Holy City, Amazing Grace, Panis Angelicus, Shuberts Ave Maria, for å nevne noe. Velkommen til en liten time med skjønn musikk!

Kjøkkentjenesten; Rengjøring i

menighetslokalet; rengjøring i kirken

Denne uke (2. søn.): afrikansk

Neste uke (3. søn.): filippinsk

Hendelser

09.03.2026 Mandag

Kl. 18:00 Messe i klosterkapellet med venerasjon av Frans av Assisis relikvier.

10.03.2026 Tirsdag

Kl. 18:00 Messe i klosterkapellet.

11.03.2026 Onsdag

Kl. 18:00 Messe i kirken.

12.03.2026 Torsdag

Kl. 18:00 Messe i kirken.
Tilbedelse til 20:00

13.03.2026 Fredag

Kl. 18:00 Messe i kirken.
Kl. 18:30 Korsveiandakt.

14.03.2026 Lørdag

Kl. 10:00 Møte i klostret for den Fransiskanske Tau-fellesskapet (polsk).
Kl. 18:00 Messe i kirken.

15.03.2026 Søndag

Kl. 10:00 Høymesse på norsk.
Kl. 12:00 Messe på vietnamesisk.
Kl. 14:00 Messe på polsk.